

Több újság és kézbesítő

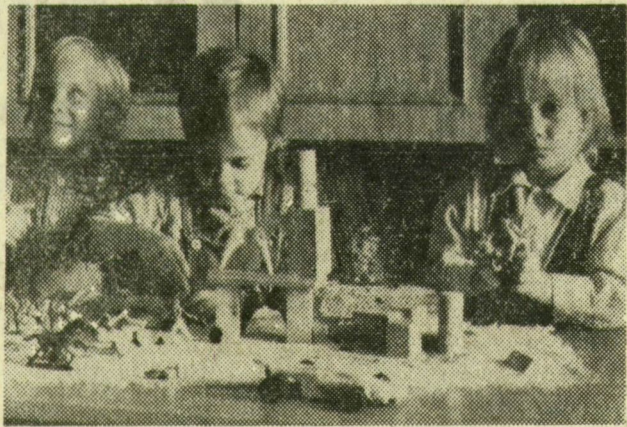
Hazánkban évente csaknem 1,4 milliárd sajtoterméket terjeszt a posta, s ez a szám egyenesen emelkedik. Az idén például októberig 13 millióval több újságot értékesítettek a postások, mint tavaly ilyenkor.

Az újságok 62-63 százalékára előfizetnek az olvasók. Az előfizetők részére az elmúlt évben 880 millió lapot vittek házhöz a kézbesítők, akiknek száma meghaladja a 10 ezret. Ma már az ország valamennyi részébe eljutnak az újságok, a kézbesítőhálózat teljesnek mondható. Tízezer-kétszáz kézbesítő közül, 3300 foglalkozik kifejezetten az újságkiszármással, főként részmunkaidőben, általában 3-4 óras elfoglaltsággal.

A megjelenő sajtotermékek kisebbik részét — csaknem 500 millió lapot — alkalmanként vásárolják meg az olvasók. Magyarországon jelenleg 33 ezren foglalkoznak hírlapárúsítással, közülük 15 ezren postás dolgozó, a többiek alkalmi munkavállalók, üzemi sajtófelelősök, szövetkezeti boltok eladói, diákok. Az árusítóhálózat igen kiterjedt, az országban több mint 20 ezer helyen lehet újságot vásárolni, s általában a választék is megfelelő. Az elmúlt évben például ezer új helyen kezdtek árusítani, főként élelmiszerüzletekben, szállodákban, vendéglőkben, cukrászdákban. A kedvező visszhang arra ösztönzi a postát, hogy mind több vendéglátóhelyet kapcsoljon be a lapterjesztésbe. Emellett új postai pavilonokat is építenek, elsősorban metróállomások, autóbusz-pályaudvarok közelében.

(MTI)

A Pintér ikrek

Gyermekeit karjába ölelő anyát ábrázol a meghívó, amely a *Pintér ikrek* születésnapjára invitál. Kutatók az emlékezetemben: igen-igen, éppen három esztendője, hogy október 4-én szenzációs hír kapott szárnyra: négyes ikreknek adott életet egy szegedi asszony.

A klinika oltalmából három, *Krisztián, Zoltán és Diana* tudott hazaköltözni a boldog szülőkhöz, és az akkor 3 és fél éves Lacikához. Hogy mi történt velük azóta? Tágasabb otthonra cselelővén a régít, a munkahelyek — a nyomda és a Volán — segítségével berendezkedett a család a jövővények igénye szerint.

A csendő hangjára gyermeksvitelés a válasz: „Ki az?, Ki az?, Ki az?” A kitaruló ajtóban három különböző arcú, különböző tekintetű és vérmérsékletű apróság fogad bennünket. S miután kíváncsian körüljárják az idegeneket, megcsodálják kollégánom csillogó szemű fényképezőgépét, önfelédit játéka kezdenek.

— Nehéz? — kérdezem a pedáns rendet tartó édesanyától. Sójajt:

— Az első évben volt segítségem, a tanács fizetett egy gondozónét, aki közreműködött a reggeli etetésben, fürdetésben. Eleinte jöttek Lacika óvónői, ők fölajánlották, hogy réklit, kisingeket vásalnak. A rokonok a lakást tartották rendben — szóval nem maradtam magamra a tengeri munkával. Ahogy nőttek a gyerekek, valamelyest csökkentek ugyan a gondok, de így is van bőven tennivalóm nekem, a férjemnek és a sógornőmnek. Néha rászorulok a szomszédok jóindulatára is. Nehéz kilépni az ikrekkel az utcára, hisz csak két kezem van, ők meg háromfelé szaladnának.

— Gondolom, körülményes a közös étkezés, az alvás, a játék megszervezése is.

— A lakótelepi konyha kicsi, nem tudunk valamennyien egyszerre asztalhoz ülni. A gyerekek szobájában két rácsos ággyal „ikresítettünk”, eddig elfértek benne hárman... A jétek? Négy fal között nem tudják kitombolni magukat a gyerekek, marad az utca mert játszótér nincs a közelben. A férjem épített a ház előtt lengőhintát, mérleghintát, homokozót. Ott játszanak a környék többi gyerekei is...

Pintérnémet már várják munkatársai a nyomdában, ebben a hónapban dolgozni fog, *Krisztián, Zoltán és Diana* pedig első lépésként bölcsődei „polgárok” lesznek. Hogy életük új szakaszában a gond vagy az öröm kerül-e túlsúlyba? Ez nemesak rajtuk múlik, később sem.

Ch. A.

Úttörő-értekezletek

Mint azt már hírül adtuk, a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnöksége idén tartja országos értekezletét. Négy év feletti ugyanis a VII. értekezlet óta, elérkezett az idő az elmúlt évek munkájának értékelésére, annak tükrözésére az új célok, feladatok kidolgozására. Az elmúlt hónapokban valamennyi általános iskolai úttörőcsapata elvázolta a számvétést, Szege-den 39. a szegedi városban 25. A csapatvezetők eredményeiket, gondolataikat eljuttatták a városi-járásai elnökségeknek, amelyek irásos beszámolóikban foglalták össze a legfontosabb tapasztalatokat.

Tegnap, szombaton mintegy 200 szegedi és szegedi járási nevelő vitatta meg a beszámolókat a városi, járási úttörő-értekezleteken. A szegediek az Ifjúsági Házban végezték munkájukat. A 108 pedagógust és az elnökségben helyet foglaló vendégeket *Nádházi Lajost*, az úttörőszövetség zánkai táborának igazgatóját, az országos elnökség tagját, *Oláh Miklóst*, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkárát, *Zeleiné Horváth Sárát* megyei úttörőelnököt, *dr. Szilágyi Jánost*, a megyei KISZ-bizottság titkárát, *Tóth Tamást*, a KISZ Szeged városi bizottságának első titkárát, *dr. Müller Józsefnét*, a városi tanács elnökhelyettesét a Hímnusz közös elnéklése után *Simon Márta* levezető elnök köszöntötte. *Szabó Agnes*, a városi úttörőelnök a napirendnek megfelelően szóbeli kiegészítést adott az irásos beszámolóhoz, tolmácsolta a csapatértekezleteken felmerült legfontosabb kérdéseket, így például, hogy az úttörők csoportosan, kedvezményesen utazhassanak, kapjanak nagyobb támogatást a táborokhoz, köszönetet mondott mindazoknak a pedagógusoknak, iskolai igazgatóknak, társadalmi és tömegszervezetek képviselőinek, akik aktív munkájukkal hozzájárultak a szegedi úttörős élet fejlődéséhez, az úttörő-értekezletek lebonyolításához.

Szünet után szekcióüléseken folytatták munkájukat az úttörővezető pedagógusok: megvitatták az úttörőcsapatok munkáját és kacsolatait, a kisdobosok tevékenységét, az önkormányzat és az iskolai demokracizmus kérdéseit, valamint a beszámolót. Az értekezlet ezután plenáris ülésen folytatta munkáját. A beszámoló elfogadása után megválasztotta azt a 25 nevelőt, aki a megyei úttörő-értekezleten képviseli városunkat.

Kisdobosok köszöntötték az MTESZ székházában munkálkodó 79 szegedi járási nevelőt és a vendégeket. *Harmath Istvánné* levezető elnök ismertette a napirendi pontokat, üdvözölte a résztvevőket, köztük *Váriné Ferő Mária*t, a megyei úttörőelnökség titkárát.

M. E.

Szeged évszázadai

Tudományos ülésszak — A monográfia első kötete

Történetének három jelentős évfordulójára is emlékezik ezekben a napokban Szeged városa. Nyolcszáz hat előadás hangzik el: *esztendője*, hogy Szeged neve először szerepel irásos dokumentumban: III. Béla adományozó oklevelében Cigeddin alakban; évszázada, hogy a „nagy víz” pusztítása után újjáépült a város, kialakult körutas-sugarutas rendszere, fölépültek és megnyitkalt palotái, intézményei; s 39 éve, hogy 1944. október 11-én a szabadulás napja virradt a városlakókra.

E harmas évfordulót ajándékkal ünnepelhetjük: elhagyta a nyomdagepéket a *Szeged története* című ötkötetes várostörténeti monográfia első kötete. Ez alkalomból Szeged megyei városi tanácsa október 12-én, szerdán délelőtt 10 órakor Szeged évszázadai címmel tudományos konferenciát rendez a városi tanács dísztermében. Az ülésszakot

Papp Gyula, a városi tanács elnöke nyitja meg. Az egész napos programban hat előadás hangzik el: *Kristó Gyula* egyetemi tanár: Szeged kialakulása, *Kubinyi András* egyetemi docens: Szeged a középkori városhierarchiában, *Szakály Ferenc* tudományos munkatárs: Az 1698. évi szegedi telettkönyv, *Szántó Imre* egyetemi tanár: Szeged csatlakozása az 1849-es márciusi forradalomhoz, *Tóth Ede* egyetemi docens: Szeged a dualizmus kori parlamentben és *Ördög Pirok* egyetemi docens: Szeged politikai életének sajátosságai a népi demokrácia első évtizedében címmel számol be tudományos kutatásairól. A konferenciát *dr. Székely Sándornak*, az MSZMP Szeged városi bizottsága titkárának zárszavával fejeződik be.

Szerdától vásárolható

meg a Szeged története című monográfia első kötete, melynek előszavában *Papp Gyula* így ír: „Több mint nyolcvan esztendője, hogy *Reizner János* négykötetes, máig sokat forgatott monográfiát szentelt Szeged történetének. A város fejlődésében azóta bekövetkezett változások, a sorsfordulókat jelentő történelmi események, a korábban ismeretlen vagy fel nem használt forrásokra építő új kutatási eredmények, a történelmi múlt iránt megnövekedett érdeklődés, a helytörténettel szemben megváltozott elvárások, valamint az oktatás-nevelés igényei mind sürgetően vetették fel a kor követelményeihez igazodó, marxista szemléletű várostörténet megírásának szükségességét.”

A városi tanács 1974-ben hozott határozatot az ötkötetes történeti monográfia kiadására. A munkálatok 1978-ban kaptak új lendületet és szakemberek, Szeged tudományos műhelyeinek kutatói és a fővárosban élő tudósok — mintegy 65-en — fogtak neki a hatalmas munkának *dr. Kristó Gyula* egyetemi tanár, szerkesztője a most megjelent első kötetnek — 17 szerző munkája —, mely a város történetét a kezdetektől 1986-ig vizsgálja. A sok térképpel, illusztrációval és rajzzal kiadott vastok kötet 180 forintba kerül.

szándék a másik végletbe csap át, hiszen a mértéken túli takarékoság többet árt, mint használ. Föl szokták tenni a kérdést: kell-e sorompót állítani a mezőgazdasági beruházásoknak? Ha nem kapja a föld, amit megkíván, nincs olyan gép, amilyen kellene, hiába-
való lehet az évi munka.

Ha nem kapnak, honnét vegyenek pénzt az újratermeléshez? — Kérdhetnénk. Nyomban kapnánk is rá a feleletet: a legszükségesebb dolgokra mindig kell nagy csorduljon, csepjenjen. Tárlóra, gépre, műtrágyára mindenkor kinyitják a bukszát a bankok. Emellett nagyobb lett a beszülete a házi kasszá-
nak. (A Csongrád megyei gazdaságokban az elmúlt három évben 40 százalékkal növekedtek a saját fejlesztési forrásból származó beruházások.)

Nem könnyű a dolga se dolgozóknak, se irányítóknak. Akik megszokták, hogy egy-két jó szóra az állam nagy marokkal adja a pénzt, most nehezebb éveknek néznek elébe. Allniuk kell a próbát, amelyet a világgpiac kíméletlen nem ismerő versengése határoz meg. Mivel a jó szándékú állam bácsi lassan kiforgatja a zsebeit, a haladásra csak ésszerű, megmondott, gyorsan pénzt fialó beruházások gazdáinak van esélye.

Bármi más út elképzelhetetlen.

Majoros Tibor

ELMENTÜNK takarmányt venni

A szomszédom hívott segítségül zsákot cipelni. Az egyikben kukorica, a másik meg búzával telve. Jól meg raktuk zsákjainkat az algyói táposnál — szomszédom hívja így a terményforgalmazót — és hazavitünk. Szokott helyére állítottuk a magas zacskókat, amikor megjegyzi a szomszéd, irigykedve a hattyasi kollégám, ha látna mit vittünk. Hogy miért? Mert ott nem lehet kapni.

Gondoltam, uccu neki, próbáljunk Hattysón is venni két zsák búzát, úgy ejthetjük az ottani „átpost”, ha a kiskertekhez indulunk. Úgy tettünk, miként elképzelte, de akadt egy bökkenő: a Vaskapu utcai boltban tényleg nincs szemes takarmány. Ne is kérdezem, miért nincs, mondta az eladó (üzletvezető) hölgy, mert belefáradt már a magyarzokdába. Lassan két hónapja nem hoznak sem búzát, sem árpát, sem kukoricát.

A magtárakban pedig van bőséggel, csak rendelni kellene. Így egyszerűnávian hívtam fel a figyelmet a ZÖLDERT Vaskapu utcai telepén a beszerzés egyik ismert módjára. Rendeltek, már az ég tudja hányszor, mégsincs, vagy mégsem szállítanak. Inkább az utóbbi az igaz. Ennek az a magyarázata, hogy nem biztosított a vagyonvédelem. Még a madarak is a hústermelő ellen vannak, ugyanis a nyáron a házi verebek (szarkák?) néhány ezer forintos áruhiányt okoztak! Amíg nem tudják biztosítani a vagyonvédelmet — éhezzenek a sertések, meg a csirkék?

Tényleg koplalniuk kell a nevezett állatoknak meg Cyalán, vagy Mihálytelken is. Az ottani gazdák szintén Hattysra járnak (jártak) át vásárolni.

Türelmekérésből már elég, ezért álljon itt inkább egy

bitató információ. Jó helyről, a ZÖLDERT vezetőjétől való. A jövő héten már szállítanak Hattysra szemes takarmányt. Megadják a vagyonvédelmet is.

Ács S. Sándor

A kassza hecsülete

Beruházás — szabályozók — hatékonyság, e három szorosan összetartozó fogalom manapság szinte elmaradhatatlan kifejezése a köz dolgoival foglalkozó fórumoknak. Aki valamiképpen is szándékozik mozdítani a népgazdaság kátyúba ragadt szekerén, óhatatlanul időznie kell kicsit a témánál. *Sőt, az gazdasági fejlődésünk gátjának, a továbbhaladás kontrapjának tartják a megoondolatlan építkezéseket, a nem eléggé körültekintő népvásárlásokat és a hamarjában ültetett gumölcsösöket. A különböző testületek — így a szövetkezetek érdekképviseletai is — elemzik a múltat, hogy véleményükkel segítsék a helyes út megtalálását. Legutóbb a megoondolási beruházásokról mondtó véleményt a TESZOV elnöksége. Summázható: nincs minden rendjén a szövetkezeti beruházásokkal, a jelenlegi felhívások nem kedveznek a jobbat akaró elképzeléseknek.*

kevés volt a mester, sok a megrendelő. Ez egyrészt a szerződéses feyelmet rontotta, másrészt lelassította a pénz mozgását, és a szövetkezetek nem tudták gyorsan mozgó piachoz alakítani gazdálkodásukat.

Igazságtalanság lenne általánosítani, hogy minden építkezés, gépvásárlás, szőlőültetés, földrendezés gátja volt a haladásnak. Többször bebizonyosodott, hogy a mezőgazdaság eredményei az ésszerű befektetéseknek köszönhetők. Idejében megvették a szükséges gépeket és munkába állították a földolgozó sorokat. Bárhol a világon a fejlődés alapja, hogy legyen meg az esélye az értékek újratermelésének, a szükséges élelem előállításának. Főleg a földdel bányák ismerték föl ezt, és tettek meg mindent a si-

ker érdekében. Ezt a törekvést az állam is tekintélyes summával támogatja. Eljutott a mezőgazdaság — jaj csak el ne kiabáljuk! — odáig, hogy a hazai boltokban mindig kapható élelem. Kenyeret, húst, tejet, bármikor tudunk tenni a kosárba, és ez megnyugvást is adhat. De a fejlődés többet követel, bővebb választékok, árán adható exportot. Ehhez alap lehet a hatalmas, milliárdokra rügő összeg, amelyet a mezőgazdasági beruházásokra fordítottak. (Csongrád megye például 45 milliárd forint értékű vagyonnal gyarapodott az elmúlt ötvenes terv idején.)

Változtak az idők, a beruházásokat ma már két kézzel tartják vissza. A mezőgazdaságok legnagyobb aggodalmára. Többen hangoztatják, hogy a jogos